

**І.В.БАЗИЛЕВИЧ - ВИДАТНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ
ТЕРАПЕВТ І ГЕРОНТОЛОГ**
Доценко Н.П., аспірантка
Науковий керівник – д-р мед. наук, проф. ДуPLENKO Ю.К.
*Центр досліджень науково-технічного потенціалу та
історії науки НАН України, м. Київ*

Досліджено та опрацьовано життєвий та творчий шлях видатного українського лікаря, доктора медицини, професора Івана Вікторовича Базилевича (1899-1965), соратника ушавлених вчених, академіків О.О.Богомольця та М.Д.Стражеско. Закінчивши у 1922 р. Київський медичний інститут, отримав спеціальність терапевта і працював на кафедрі факультетської терапії під керівництвом відомого терапевта, академіка Т.Г.Яновського. У 1928 р. він захищає дисертацію на ступінь доктора медицини на тему "Поверхневий натяг сечі та його клінічне значення".

З 1934 р. І.В.Базилевич працює на кафедрі клінічної медицини

(завідувач акад. М.Д.Стражеско) в Інституті клінічної фізіології (директор інституту акад. О.О.Богомолець).

У 1936 р. видавництво Академії Наук України публікує українською мовою монографію доктора медицини І.В.Базилевича "Нариси клінічної ферментології", в якій автор показав себе досвідченим клініцистом і зрілим науковцем. Книга отримала схвальну оцінку академіка М.Д.Стражеска, який вважав її необхідною для кожного лікаря і науковця. Проблеми старіння організму людини займали провідне місце у роботі інституту. І.В.Базилевич очолював у ньому "групу старості". У 1937 - 1938 рр. було організовано дві експедиції до Абхазії, для вивчення здоров'я довгожителів, котрі очолював І.В.Базилевич. В інституті була організована т. зв. "клініка старості" для лабораторних досліджень довгожителів. Наприкінці 1938 р. у Києві була проведена конференція з проблем старіння, на якій І.В.Базилевич виступив із доповіддю "Синдром нормальної старості", положення якої є актуальними і сьогодні. Науковий доробок І.В.Базилевича складає понад 50 статей, монографій, тощо.